

[Justitsministeren.]

meget, vi staar her og diskuterer; vække dem op af Graven kan vi jo ikke, og det, de har efterladt sig, er den Grundlovsparagraf, § 71, som er det afgørende i dette Tilfælde. Hvad der er overensstemmede med den, er overensstemmende med Grundloven og forhaabentlig overensstemmende med Lehmanns og Monrads Tanker.

Jeg maa først takke det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns), der talte for Partiet Venstre, for hans Udtalelser og navnlig for hans vægtige Ord til Slut, som var et stærkt Udtryk for, hvor nødvendigt det er, at vi i Rettens Interesse faar gennemført denne Lov. Jeg haaber, disse Ord skal have den Vægt, at Lovforslaget gennemføres. Jeg takker ogsaa det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Buhl) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Til det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) — og dette gælder ogsaa den ærede sidste Taler, det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rytter) — vil jeg sige, at § 71 maa forstaaes i Overensstemmelse med dens Hensigt, og dens Hensigt er at sikre Dommernes Uafhængighed af Administrationen. Dette sker nok saa stærkt, naar dette Lovforslag er ophøjet til Lov, som hvis det ikke bliver det. Jeg mener derfor, det er fuldstændig overensstemmende med Grundlovens § 71 at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem var misfornøjet med, at jeg havde skrevet til de Dommere, som er over 70 Aar, og anmodet dem om at trække sig tilbage i Stedet for at skrive til nogle enkelte af dem eller kalde nogle enkelte af dem ind til mig og saa foranledige dem afskediget. Det forekommer mig, at dette vilde have været en ret brutal Fremgangsmaade. Jeg har jo ingen Ret til at afskedige dem, jeg kan kun faa dem afskediget ved Dom. Hvis jeg sagde til en Mand: Jeg synes, De skal tage Deres Afsked, kunde han svare mig: Værs'god, men saa sagsøg mig. Det Svar ønskede jeg ikke at faa. Jeg holder ikke af at sige til en Mand, om han vil være saa god at trække sig tilbage fra sit Embede, og saa faa det Svar: Nej, det vil jeg virkelig ikke; ønsker De, jeg skal fjernes fra mit Embede, maa De sagsøge mig. Jeg ønskede ikke at løse Spørgsmaalet paa den Maade, at jeg sagsøgte nogle enkelte. Det er svært at faa en saadan Dom; den paagældende Dommer maatte naturligvis staa langt under Lavmaal, for at han ligefrem skulde

kunne dømmes fra sit Embede. Jeg tror derfor, at den Fremgangsmaade, jeg anvendte, baade er den hensynsfuldeste og i alle Maader mest hensigtsmæssige. Men den hjalp jo ikke nok, og derfor er denne Lov paakrævet.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem kan hertil sige — eller i alt Fald mene —, at han bryder sig ikke meget om, hvad jeg i den Henseende mener. Men lad mig da henvise til en Mand, hvis Ord det ærede Medlem sikkert tillægger stor Betydning, nemlig det ærede Medlem af Folketinget Hr. Hans Jacob Sørensen. Han udtalte — jeg beder om Tilladelse til et Citat —:

„Det, Lovforslaget gaar ud paa, er at fastsætte en Aldersgrænse for Dommere, en Alder, hvorudover de ikke maa blive i deres Stillinger. Man kan godt sige, at naar dette Spørgsmaal er blevet rejst, og med ikke ringe Styrke netop nu, har en Del af Dommerne selv været ude om det, idet de er blevet siddende i deres Stillinger længere, end deres Evner og Kræfter faktisk tillod dem. Befolkningen har i det store og hele anerkendt Tjenestemandslovens Aldersgrænse for Tjenestemænd ved de 70 Aar som ret og rimelig og reagerer derfor, naar den ser, at nogle af vore mest betydelige Embedsstillinger er beklædt af Mænd, hvem man omtaler skaansomst, naar man siger, at de er gaet ind i Oldingealderen og har dette Alderstrins Præg; endnu stærkere bliver Reaktionen, hvis Forholdet er det, at enkelte saadanne Dommere bliver i deres Stilling højt op i Alderen og trods Henstilling ikke vil forlade den uden tvungen Afsked og derfor med fuld Løn.“

Saadan udtalte det ærede Medlem af Folketinget Hr. Hans Jacob Sørensen sig den 17. Januar i Aar. Sp. 2545 og 2546 i Folketingstidenden kan det ærede 5te tingvalgte Medlem læse dette. Jeg haaber, det vil gøre Indtryk paa det ærede Medlem, thi der tales her netop om det afgørende i Sagen: Rettens Tarv kræver, at nogle gamle Dommere fjernes, og at det ikke sker ved et Sagsanlæg og ved, at man skaber nogle sensationelle og ret skandaløse Retsscener, men ved, at der træffes en forstandig lovmæssig Ordning, hvorved hele dette Forhold reguleres roligt og uden Spektakler af nogen Art.

Det ærede Medlem udtalte flere Gange, at jeg vilde staa op her og sige, at vort Retsvesen vilde blive dyrere, naar dette Lovforslag var ophøjet til Lov. Det ærede Medlem bruger jævnligt den Diskussionsmaade — bl. a. har det ærede Medlem flere Gange før brugt den overfor mig — at